

Til spørgsmålet om en skattefri standardsats for logiudgiftsdækning kan jeg oplyse, at de tidligere regler om skattefri godtgørelse for logi blev afskaffet med lovændringen i december 1996, en lovændring, som Det Konservative Folkeparti i øvrigt stemte for. Folketinget vedtog, at udgifter til logi kun kan dækkes af arbejdsgiveren eller fratrækkes ved indkomstopgørelsen mod dokumentation.

Udgiften til logi varierer meget. Det er derfor nærmest umuligt at fastsætte en standardsats, der i en normal situation ville dække de reelle udgifter. Desuden er udgifter til logi normalt lette at dokumentere.

Det var efter de gamle logigodtgørelsesregler muligt at få udbetalt skattefri logigodtgørelse fra arbejdsgiveren, selv om den ansatte ingen merudgifter havde. Valget af logi afhang derfor ikke af, hvad der var praktisk i forhold til arbejdet, men af, hvad der var praktisk i forhold til skattereglerne, således at der kunne udbetales skattefri løn i form af logigodtgørelse.

De nye regler for hele dette område sikrer en ligelig behandling, uanset om man er privat eller offentligt ansat, og uanset om man tilhører den ene eller den anden erhvervsgruppe. Niveaue for den skattefri godtgørelse er fastsat i forhold til det faktiske omkostningsniveau. Er omkostningerne i konkrete situationer højere, kan de dækkes af arbejdsgiveren efter regning og med skattefradrag, og uden at de påvirker den ansattes skat overhovedet.

Endelig er der de nye godtgørelsesregler. De er vedtaget af Folketinget, næsten 2 år før de får virkning, så aftaler og overenskomster har kunnet tilpasses, og reglerne bliver indfaset gradvis frem til 2001.

Folketingets brede flertal har altså taget meget vidtgående hensyn til de personer, der skal leve med reglerne. De rejsende må lønnes for besværet og ulemperne ved tjenesterejser via overenskomsterne og ikke via skattelovgivningen.

På regeringens vegne må jeg derfor sige, at regeringen ikke kan støtte det konservative beslutningsforslag.

Jens Peter Vernersen (S):

Det beslutningsforslag, vi behandler i dag, er jo fremsat af Det Konservative Folkeparti. Forslaget vil hæve niveaue for den skattefri rejsegodtgørelse.

Det er jo ikke første gang, at det spørgsmål har været drøftet her i Folketingssalen. Senest

var i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 257 i maj måned 1997. Da havde Folketinget en meget indgående drøftelse af hele problematikken omkring rejsegodtgørelse. Det blev klarlagt, at det i skattemæssig henseende drejer sig om at sikre de medarbejdere, der rejser i forbindelse med deres arbejde, en skattefri godtgørelse, som kan sikre de merudgifter, der er i forbindelse med rejsen.

Som bekendt blev godtgørelsen fastsat til 256 kr. pr. dag, og det beløb er nu reguleret til 271 kr. som standardsats.

Lovforslaget sikrede, at satserne trådte i kraft den 1. april 1999 og med en aftrapning frem til januar 2001. Der var således givet mulighed for via overenskomsterne at foretage de fornødne justeringer af de kollektive aftaler på arbejdsmarkedet.

For Socialdemokratiet er det vigtigt at slå fast, at der skal være dækning for de merudgifter, lønmodtageren har i forbindelse med rejse for arbejdsgiveren. Det kan ske ved at benytte de standardsatser, det er lovgivet om, eller ved at rejse efter regning, som så efterfølgende refunderes hos arbejdsgiveren.

Men det er også vigtigt at slå fast, at rejsegodtgørelse ikke skal have en størrelse, så der kan være tale om en delvis lønandel. Løn er til beskatning, og rejsegodtgørelse er skattefri efter standardsatserne eller efter regning, som så arbejdsgiveren refunderer. Det har et bredt flertal i Folketinget tilsluttet sig med vedtagelsen af lovforslag nr. L 257 i 1997.

Jeg forstår, at Det Konservative Folkeparti igen ønsker spørgsmålet fra 1997 drøftet. Med forslaget ville der være tale om at udbetale rejsegodtgørelse som skattefri subsidier til lønnen for visse grupper, især hvis man hæver rejsegodtgørelsen tilstrækkeligt. At det så betyder, at andre lønmodtagere derved kommer til at betale mere i skat, bekymrer åbenbart ikke Det Konservative Folkeparti.

En vedtagelse af forslaget ville være at medvirke til en sådan subsidiering, der måske også kan være et tilskud til arbejdsgiveren, der kan konvertere en del af lønudbetalingen til skattefri rejsegodtgørelse. Det støtter Socialdemokratiet ikke.

At forslaget fremsættes på det her tidspunkt af året siger jo alt om, at der er tale om et paradeforslag, som Det Konservative Folkeparti ved ikke kan vedtages i denne samling. Derved bliver forslaget populisme, der er nemt at gennemskue, eller, som det tidligere konservative